

รายงานผลการวิจัยความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียในการปราบปราม
กองกำลังที่เป็นปฏิปักษ์ต่อ รัฐบาลไทยและมาเลเซีย

● มานพ จิตต์ภูษา ผู้รายงาน ●

ชื่อเรื่อง	ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย ในการปราบปรามกองกำลังที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลไทยและมาเลเซีย
ปีที่ทำ	2524-2525
การวิจัย	พื้นที่ปฏิบัติการร่วมทางทหาร ไทย-มาเลเซีย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ยะลา และสงขลา)
ผู้วิจัย	มานพ จิตต์ภูษา ลวีวรรณ วรณประเสริฐ และที่รยศ ราฮิมมูลา
เงินทุน	ทุนสนับสนุนจากสถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานการวิจัยเรื่องนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของความร่วมมือ ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ในการปราบปรามโจรคอมมิวนิสต์มลายา (จคม.) และผลกระทบของการปฏิบัติการร่วม ที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยขั้นสำรวจ (Exploratory Research) ตั้งจากเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยสนาม (Field Research) โดยวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Design) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นคอน จำนวน 213 ราย จากชุมชนของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการร่วมทางทหารระหว่างไทย-มาเลเซีย ในเขตจังหวัดนราธิวาส ยะลา และสงขลา เก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview Schedule) จากหัวหน้าครอบครัว และผู้นำชุมชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น ๆ รายงานการวิจัยมีจำนวน 800 หน้า

แบ่งออกเป็น 7 บท คือ
บทที่ 1 ลักษณะทั่วไปของจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ระเบียบวิธีวิจัย

3. พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.)
4. โจรคอมมิวนิสต์มลายา (จคม.)
5. ความร่วมมือและการปฏิบัติการร่วมทางทหารระหว่างไทยกับมาเลเซีย
6. ผลกระทบของการปฏิบัติการร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลสนาม
7. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

รายงานผลการวิจัย พบว่า จากการที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) พ่ายแพ้ในสงคราม 12 ปี ต่อรัฐบาลมลายา (มาเลเซียในปัจจุบัน) ทำให้มีการส่งกองกำลังของพรรคดอยรันเข้ามาอาศัยอยู่ทางภาคใต้ ตามบริเวณชายแดนของประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2492 เป็นต้นมา แล้วได้มีการจัดองค์การแบ่งกองกำลังใหม่ ออกเป็น 3 กรม คือ กรมที่ 8 (พื้นที่อำเภอสะเตาะ จังหวัดสงขลา) กรมที่ 10 (พื้นที่อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส) และกรมที่ 12 (พื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา) กองกำลังนี้ทางราชการไทย เรียกว่าโจรคอมมิวนิสต์มลายา (จคม.) แต่ประชาชนทั่วไป เรียกว่า “โจรจีน” ด้วยเหตุผลและปัจจัยหลายประการ รัฐบาลไทยและมาเลเซีย จึงได้มีข้อตกลงร่วมมือกัน เพื่อกำทำการปราบปราม โจรคอมมิวนิสต์มลายานับตั้งแต่ พ.ศ.2492 จนถึงปัจจุบัน

ในส่วนของข้อมูลสนาม ได้ศึกษา ลักษณะการปราบปราม จคม. เฉพาะในช่วงเวลาตั้งแต่แผนปฏิบัติการร่วมยุทธการดาวใหญ่ มุสตาฟา ในปี พ.ศ.2520 จนถึงปี พ.ศ.2523 ซึ่งเป็นแบบปฏิบัติการร่วม (Combine Operations) และเนื่องจากกองกำลังส่วนใหญ่ของ จคม. อยู่ในเขตแดนไทย ดังนั้น พื้นที่ที่เป็นเป้าหมายในทางยุทธการ จึงอยู่ในเขตแดนไทยเกือบทั้งสิ้น ทำให้ผลกระทบต่อประชาชนไทย ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ดังนี้

ความรู้สึกรับรองปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างก่อนและหลัง ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียในการปราบปราม จคม. ประชาชนที่นับถือศาสนา

อิสลามเห็นด้วยกับการที่ไทยร่วมมือกับมาเลเซียเพื่อปราบ จคม. แต่ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธไม่เห็นด้วย และขณะเดียวกัน ประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามก็เห็นด้วยกับการที่กองกำลังของมาเลเซีย เข้ามาปฏิบัติการในเขตแดนไทย แต่ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ ไม่เห็นด้วยกับเหตุการณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า การประกาศห้ามออกนอกบ้าน ในขณะที่ปฏิบัติการร่วม มีผลกระทบต่อรายได้ของประชาชน ในพื้นที่ และความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับ จคม. นั้น อยู่บนฐานของการต้องการความปลอดภัยมากกว่าพื้นฐานของความสำนึกทางการเมือง

ผลจากการศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ทางราชการในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

- 1) การให้หลักประกันในความมั่นคงปลอดภัย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ โดยไม่ปล่อยให้ประชาชนต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ตามสถานการณ์
- 2) การปฏิบัติตัวของข้าราชการในท้องถิ่น ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ ต้องดำเนินการต่าง ๆ เพื่อความมั่นคงปลอดภัย แก่ประชาชนด้วยความจริงใจและจริงจัง
- 3) ควรให้ข้าราชการฝ่ายพลเรือน และประชาชนในพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมให้มากที่สุดในการดำเนินงานเพื่อปราบปราม จคม. ดังตัวอย่างบทเรียนแห่งความสำเร็จของรัฐบาลมาเลเซีย ที่ประสบความสำเร็จและชัยชนะในสงคราม 12 ปี กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
- 4) ควรมีการจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาป้องกันตนเอง (หมู่บ้าน อพป.) ให้ทั่วทุกแห่งในบริเวณชายแดน และจะต้องเน้นหนักให้หมู่บ้านเหล่านี้ สามารถพึ่งพาตนเองในทางเศรษฐกิจได้ด้วย
- 5) รัฐบาลควรกำหนดนโยบาย และการปฏิบัติงานในทางค่านิยมให้แน่นอน และชัดเจน ตัวเจ้าหน้าที่ที่เข้ามาปฏิบัติการร่วมในพื้นที่ ควรมีความรู้ความเข้าใจในทางด้านสังคม และวัฒนธรรมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ด้วยเป็นอย่างดี